

Het verhaal van de clowns

Geschreven door
Tessa van der Bijl

14 juni 2022
Final draft

Link Jongeren Theater

Email: tessamilouvanderbijl@gmail.com
Tel: 0031 6 36 138 406

Aan de maker

Uitleg van ‘de stem’

Het grootste gedeelte van deze tekst bestaat uit ‘de stem’. Deze tekst heb ik met opzet niet aangeduid met een karakter naam zoals ‘Stem’, omdat het niet hoeft te fungeren als een volwaardig karakter.

De stem kan zowel regie zijn, als koor, als verteller, maar het is aan de regisseur om te bepalen of de tekst wordt uitgesproken, anderszins gebruikt (of wordt geschraapt) en - indien uitgesproken - of het door één iemand, meerdere mensen of door één van de karakters zelf wordt uitgesproken.

Dramolette

Ik heb voor dit werk geput uit drie toneelgenres, namelijk de dramolette, het episch theater en clownerie. De dramolette of ‘leesdrama’ is een kort toneelstuk dat oorspronkelijk is bedoeld om te lezen. Het kenmerkt zich doordat schrijvers er een spel van maakten om het zo onuitvoerbaar mogelijk te laten zijn. In dramolettes kan er bijvoorbeeld sprake zijn van veel regieomschrijving, absurd veel personages, productioneel onhaalbare vormen of wetten die boven de natuur uitstijgen, enzovoort.

Dit heb ik gedaan zodat de tekst niet letterlijk uitgevoerd hoeft te worden en - voor wie wil - ook gebruikt kan worden als leidraad voor het maken van beeld- of bewegingscènes.

Acts

In deze tekst zijn er verschillende clownsacts. Met de aanduiding ‘acts’ wordt dus niet het Engelse woord voor ‘akte’ bedoeld, maar ‘act’ als in ‘clownsact’. Deze acts kunnen als scènes op zichzelf staan. Hier mag ook een eigen invulling aan worden gegeven.

Karakters

Er mogen dubbelrollen worden gespeeld. Er mag ook worden gewisseld van rol. Hoewel er mannelijke of vrouwelijke verwijswaarden bij elke rol staan, maakt het niet uit of de rol door een man of vrouw wordt vertolkt.

Alessandro Brambillo

Alessandro is grof gebouwd en beweegt en handelt lomp. Alsof zijn ledematen - in plaats van met veel nauwkeurigheid aan zijn lichaam zijn gemonteerd - als een homp natte klei op zijn romp zijn gesmeten. Hij kan geen witte clown zijn, daar is hij immers te onbeholpen voor, maar Alessandro handelt met de zelfacceptatie die je alleen zou kunnen hebben verworven door al heel lang in dezelfde wereld rond te lopen.

Fin Vera

Fin Vera is een heel ander verhaal. Fin is kleiner van stuk. Hij beweegt met de spanningsboog van een katapult, schichtig en snel. Ik wil zeggen dat hij jolig is, maar dat doet hem te kort. Hij lijkt jolig, maar hij is in alle oprechtheid in-en-in vriendelijk gestemd. Fin is het soort type waarvan je een lach op je gezicht krijgt, alleen al als hij je aankijkt.

Alecia Rivall

Het zou kunnen dat Alecia Rivall even lang mee draait als Alessandro, maar dat weet niemand. Zij is als een soort fata morgana verschenen en is gebleven. Je hoeft niemand uit te leggen dat zij een klassieke witte clown is, waarschijnlijk de meest majestueuze van alle witte clowns die hebben bestaan.

Jorrie Nikolinn

Als je niet beter zou weten, zou je denken dat Jorrie als een boom zou zijn ontsproten aan de aarde. Al is 'een boom' een nog te sierlijke metafoor om Jorrie te omschrijven. Een grote knokige steen zou toepasselijker zijn. Jorie is onbeweegbaar in haar manier van doen, zowel fysiek als geestelijk. En geestelijk

murmelt ze altijd “nee” tegen alles dat op haar pad komt. Met elke vezel in haar lijf is Jorie, hoe kan het ook anders, een ‘tramp clown’.

Annie Bursch

De ziel van Annie Bursch ademt ‘de gekke grootmoeder’. Ze is niet de grootmoeder van biologische kleinkinderen maar van de buurt. Het is de grootmoeder die af en toe ineens haar haren groen verft, altijd zingend aan komt lopen (vaak onbekende volksliederen) en je smooit in een te stevige knuffel.

Ryno Patella

Ryno Patella lijkt zo uit een stomme film gegrepen en voor je neus neergezet. Ryno beweegt traag, alsof het te lang kost voordat de synapsen in haar lichaam het juiste signaal naar de juiste ledemaat hebben verzonden. Of alsof haar geest een beetje wegzakt in haar lichaam. Bij Ryno gaat veel mis, alleen is het onduidelijk of ze daar zelf erg in heeft, laat staan of ze dat erg vindt.

Baby

Baby is de jongste clown. Op latere leeftijd denkt Baby het beter te weten dan de rest en acht zichzelf daarom hoger in rang. Helaas voor Baby is hij een klunzige ‘auguste’. Tijdens elk van zijn daadkrachtige acties haalt hij zichzelf onderuit door zijn stuntelige acties (struikelen over zijn voeten, dingen om stoten, je kent het wel, klunzigheid).

Hallo.

Dit is het begin van het ontstaan van deze wereld.

Misschien geloof je dat de wereld is geschapen door iets of iemand, misschien geloof je dat er bij het ontstaan een oerknal was.

Misschien was het er allemaal tegelijk.

Laten we voor het gemak even de oerknal nemen.

Nou, dit is de oerknal.

Boemerdeboem.

Zie je?

Tijdens deze oerknal, ontstond er leven.

Hele kleine micro beestjes.

Uit deze micro beestjes is uiteindelijk de mens ontstaan.

Wat je waarschijnlijk niet weet, is dat er naast de mens nog een ander wezen ontstond dat erg op de mens leek.

Namelijk: de clown.

Althans, in *deze* wereld ontstond de clown.

Ik durf niet met zekerheid te zeggen of *deze* wereld dezelfde is als *jouw* wereld.

Het zou heel goed kunnen.

Wie zal het zeggen.

Hoe dan ook, hier in deze wereld, ontstond naast de mens, de clown.

Hoewel een clown in veel uiterlijke aspecten erg op de mens lijkt, zijn ze in veel opzichten juist fundamenteel anders.

Eén groot verschil is dat clowns zeldzaam zijn.

Een geboorte van een clown komt erg weinig voor.

De clowns die je vanavond zult zien, of wellicht op dit moment al aan het bekijken bent - ja, sorry, ik ben ook maar een stem. Ik kan noch horen, nog zien - zijn dus de enige clowns die er bestaan.

Een ander verschil is dat een clown veel ouder wordt dan een mens. Als alles goed gaat, zijn ze bijna een soort van onsterfelijk. Bijna.

Dat brengt me op het meest essentiële verschil tussen de clown en de mens.

Dat is namelijk de buik.

De clownsbuik is het allerbelangrijkste lichaamsdeel van de clown.

Je zou de buik van een clown eigenlijk kunnen zien als een soort beestje.

Dat beestje, de buik, voelt precies aan waar een clown nodig is. Vervolgens voedt de buik zich aan het opvrolijken van mensen.

De buik van de clown heeft alleen ook een keerzijde.

Kan deze buik zich niet voeden door het opvrolijken van mensen, dan zal hij zich gaan voeden met de binnenkant van de clown, net zo lang tot er geen binnenkant meer over is en het de clown fataal wordt. Met andere woorden, als de clown niet kan doen wat een clown hoort te doen, eet de buik van de clown, de clown van binnenuit op. Dat is een tergend langzaam en erg pijnlijk proces.

In dit proces sterft de clown van binnen af als een soort plantje.

Zijn ledematen gaan steeds slapper hangen.

Ook verliest hij langzaam kleur en wordt steeds grauwer.

Ken je van die kamerplanten die gele of bruine randen krijgen?

Een clownshuid krijgt ook raar gekleurde randen, een beetje zwartig.

Net zoals een stervende boom zijn blad verliest, vallen bij een clown langzaam de haren uit.

Dit gaat allemaal net zo lang door totdat er een uitgedroogd dor stengeltje clown over is.

Maar goed!

Dat is nu zeker niet aan de hand. Dat zal ik jullie laten zien. We springen namelijk nu een stukje vooruit in de tijd, eventjes nadat de eerste beschaving op gang is gekomen. Hoewel, misschien niet de eerste. Misschien al de tweede of de derde beschaving. Een jaartal weet ik niet. Zoals gezegd, het is mij namelijk ook onduidelijk in hoeverre deze wereld dezelfde is als die van jullie. Ik heb geen idee of de jaartelling hetzelfde is. Om toch nog wat duidelijkheid te bieden: we springen van erg lang geleden naar iets minder lang geleden. Hoppatee.

I - ACT I

Nu zijn we bij de eerste beschaving
Wellicht zie je dat niet per se aan de omgeving, maar dat is wel zo.
In deze eerste beschaving zijn de clowns onwijs geliefd.
Zo geliefd, dat ze eigenlijk geen moment rust meer krijgen.
Ook niet als ze bijvoorbeeld 's nachts rustig naar de wc willen.

Kijk maar.

Hier gaat Alessandro even rustig naar de WC in zijn badkamer in het pikkedonker.

Kijk daar komt ie.

Misschien denk je nu: hij komt toch gewoon het toneel op en niet zijn badkamer in?

Dat is dus fout.

Dit is zijn badkamer.

Waren er badkamers tijdens de eerste beschaving?

Kennelijk wel.

Alessandro is dus opgekomen om rustig in de nacht naar de wc te gaan in het pikkedonker.

Je kunt je wel voorstellen dat naar de wc gaan in het donker niet altijd even soepel verloopt.

Bijvoorbeeld doordat je niet goed ziet waar de wc-rol hangt, deze per ongeluk laat vallen en deze helemaal uitrolt; je door de wc zakt omdat de bril omhoog staat en je vervolgens vast komt te zitten; doordat je niet ziet hoe hard je het kraantje zet en deze alle kanten op spuit en je 'm vervolgens niet meer dicht krijgt; doordat de WC verstopt raakt, overstromt en de overstroming niet meer tegen te houden is; je struikelt over je broek en half de WC pot in valt.

Nou goed, één van deze dingen overkomt Alessandro.

Hoewel hij graag het licht uit laat in de nacht, is het misschien toch handig om nu het licht even aan te doen. Hij moet immers deze situatie even oplossen.

Alessandro doet het licht aan, kijkt achterom en wat zie ie daar...

Een stuk of 200 toeschouwers.

Mocht je één van deze toeschouwers zijn, voel je dan maar flink aangesproken. Schaamteloos dat je zo naar een clown zit te turen in het holst van de nacht, terwijl hij of zij gewoon zijn privé behoeften aan het doen is.

Dit gebeurt niet alleen bij Alessandro, maar ook de rest van de clowns.

Kijk maar naar de volgende demonstratie.

Achter elkaar, tegelijk of door elkaar, moeten deze clowns naar de WC in het holst van de nacht.

Allen met verschillende hoogte in de nood.

Ook daar gaat alles helemaal mis en ook zij doen het licht aan, kijken achterom en zien daar, wederom, allemaal toeschouwers.

De clowns zijn gelukkig de kwaadste niet en stellen zich graag beschikbaar aan hun toeschouwers, waar en wanneer dan ook. Zelfs na een afgang die eigenlijk privé had moeten zijn, zijn ze blij als ze iemand anders ermee hebben kunnen vermaken. Ze zullen dan ook nooit weggaan zonder even vriendelijk te zwaaien.

Zo verging het de clowns in deze tijd.

Nacht na nacht.

Hun populariteit was ongekend.

Dat merkte je vooral aan het luide gejuich van de toeschouwers.

Ja, jullie dus.

Oke, ik zeg het nog één keer:

dat merkte je vooral aan het luide gejuich van de toeschouwers.

Zoals gezegd, ik ben maar een stem en kan jullie niet horen. Als het gejuich niet luid was, doen we even alsof dat wel zo was. Als het gejuich erg hard was zeg ik:

Zoals je hoort, waren dit de absolute hoogtijdagen van de clowns.

II - ACT 2

Als kers op de taart van deze glansperiode, vond er een heel bijzondere gebeurtenis plaats.

Namelijk een geboorte.

Maar, niet zomaar een geboorte.

Eén van de meest majestueuze geboortes der geboortes.

Het is de geboorte

van

een

clown.

Naast dat de geboorte van een clown dus weinig voortkomt, gaat de geboorte ook op een vrij bijzondere manier.

Een clown verschijnt meestal zomaar uit het niets ergens op de aardbodem.

Verschijnen is niet echt het goede woord. Het gaat wel gepaard met een grote kracht en druk, zoals bij een menselijke geboorte. Alleen de wijze waarop de geboorte gebeurt is niet vaststaand.

Het kan zijn dat een clown uit de lucht valt,

of dat ie uit de aarde omhoog komt als een soort van snel groeiende boom,

het kan zijn dat ie wordt geboren uit smeulend as,
uit een regendruppel
een zaadje van een plant,
de wortel van een boom
een aardplaat,
de kern van een vulkaan

Een clown kan ook worden geboren uit een wolk, energie, de wind, de atmosfeer,
bepaalde gassen, schimmel, zelfs uit sommige virussen.

Kortom, een clown wordt geboren uit de natuur, maar wel op willekeurige wijze
en op willekeurige momenten.

Ik hòør je denken:

maar een mens is toch ook onderdeel van de natuur?

Waarom kan een clown dan niet geboren worden uit een mens?

Een goed antwoord heb ik niet op deze vraag, maar wel zou dat natuurlijk een
bijzonder traumatische ervaring kunnen zijn voor een mens.

Stel je voor, je bent bezig met je dagdagelijksheden; je bent aan het werk, bent
gewoon stampot aan het koken voor je gezin van vier, een potje tennis aan het
spelen, naar een theatervoorstelling aan het kijken, het zou inhumaan zijn om
plots een mens te laten bevallen van een clown.

Een zeer traumatische gebeurtenis.

Dus nee, gelukkig is dat nog nooit gebeurd.

Wat moet ik nog meer vertellen?

O, ja.

Een clown wordt wèl geboren als baby, net als bij mensen. Dus het is niet alsof er
ineens een volwassen clown verschijnt. Alleen, de snelheid waarmee een
clownsbaby opgroeit is per clown verschillend. Stel het is een clown met een erg
oude ziel, dan kan het zo zijn dat de clown al binnen één dag volwassen is.
Sommige clowns doen er een aantal generaties over.

Wat de aanleiding is van de geboorte van een clown is volstrekt onduidelijk.

Er is wel eens gezegd dat clowns ontstaan wanneer het hard nodig is, maar er is ook wel eens gezegd dat een clown ontstaat uit een mutatie in de natuur, zomaar, toevallig, zonder reden.

Dit is allemaal best verwarrend, dat snap ik wel.

Immers, als de aanleiding van de geboorte onduidelijk is en de manier waarop de clown geboren wordt ook, hoe weet je dan dat er een geboorte gaat plaatsvinden?

Clowns voelen dat gelukkig haarfijn aan.

Bovendien, de geboorte van een clown is zo'n merkwaardig verschijnsel, dat je zelfs als leek een geboorte zou kunnen herkennen.

Goed, de geboorte kan nu echt niet meer langer wachten.

De clowns hebben inmiddels al in de gaten waar de clownsbaby ongeveer geboren zal worden.

Als een soort speurhonden gaan ze erop af.

Ze lopen van het podium naar het publiek, op zoek naar het stukje natuur waaruit de clown geboren zou kunnen gaan worden.

Daar is niet veel van in het theater.

Misschien is het dan toch uit een steen?

Of uit stof?

Of uit het bosje bloemen in iemands hand?

Maar het gevoel van de clowns leidt hen toch echt ja,

toch ècht naar

een mens in de zaal.

Clowns worden niet uit mensen geboren, dat weten we allemaal, dus zoeken de clowns rondom de mens, onder de mens, boven de mens.

Nee dat is het toch ook niet helemaal.

Het gevoel van de clowns leidt hen toch echt naar

het lichaam van deze vriendelijk uitzijnde man.

Dan zit er niets anders op dat deze man vliegensvlug mee komt.

Gelukkig had Fin zijn dokterspak al klaar liggen
Het bed, de hartmonitor, wasteiltje, alles is *toevallig* al klaargezet.

Fin verstaat zijn vak. De beste man ligt daarom met zijn rug naar het publiek voor wat privacy.

Je wilt ook niet dat de hele bende de zoutcaverne inkijkt of hoe een geboorte ook zou werken bij een man...?

De bevalling verloopt zeer merkwaardig.

Fin snapt er ook weinig van, maar kennelijk heeft deze man plek in zijn lichaam voor van alles en nog wat.

Wat dat allemaal voor voorwerpen zijn, ja, dat kan ik van deze afstand ook niet precies zeggen, maar ik geloof voorwerpen die iets zeggen over de levensstijl van deze meneer en bovendien een beetje *gênant* zijn.

Waarschijnlijk een collectie aan lege bierblikjes, om maar iets te noemen.

Vieze sokken.

Dat soort dingen.

De man bevalt van allerlei dingen, maar tot nu toe nog niet van een clown.

Dan toch, uiteindelijk, ja hoor, daar komt ie dan.

Als eerst knalt de clownsneus naar buiten.

Dan de eerste oranje en rode krulharen.

Uiteraard ook nog wat andere attributen die deze clown nodig zal hebben

Een grote strik,

supersize schoenen,

ballondieren,

en dan uiteindelijk, ja hoor, daar is ie dan

de clownsbaby

en deze clownsbaby krijgt de uiterst creatieve naam:

Baby.

Hooo stop.

Dit wordt me toch iets te gezellig allemaal.

Het wordt tijd om door te spoelen naar het heden.

Dat doen we zoals we vroeger deden met een videoband.

Als je jonger bent, weet je misschien niet hoe dat gaat.

Dat ging namelijk niet zoals bij een DVD of

- als je ook dáár te jong voor bent - zoals bij *streaming*,

waarbij je met één druk op de knop een grote sprong voorwaarts kunt maken.

Nee, bij een videoband rolt de tape geleidelijk af, van de een naar de andere kant van de behuizing.

Je kunt het wel net iets versnellen, maar iets overslaan kun je niet.

Wat zien we op deze videoband?

Als eerst, kwam er technologie.

Dat vonden mensen erg leuk.

Doordat mensen technologie zo leuk vonden, werden de bedrijven die technologie maakten steeds belangrijker. Met name was er één bedrijf dat heel erg groot en heel erg rijk en heel erg machtig werd.

Dit bedrijf heette:

Het Technologiebedrijf

Het Technologiebedrijf was een bedrijf dat maar één doel had: een perfect welzijn voor de mens, zo snel en zo makkelijk mogelijk. Dat vonden de mensen wel wat. Het Technologiebedrijf werd zo groot en zo rijk dat op een zeker moment vrijwel de gehele bevolking voor het Technologiebedrijf kwam te werken.

Er ontstond een wereld waarin elke behoefte, mentaal, emotioneel, fysiek, altijd technologisch werd vervuld. Stel je voor, een wereld met stabiele blijdschap.

Geen pieken, geen dalen, geen verveling, geen spijt, geen verwarring, geen falen, geen schok, geen ontevredenheid, geen tegenzin, geen verlorenheid, geen hartezeer, geen wanhoop, geen verdoofdheid, geen bewondering, geen extase, geen euforie, geen opgeluchtheid, geen verrassingen.

Je kunt je voorstellen, deze ontwikkelingen hadden ook gevolgen voor de clowns. Zij waren overbodig geworden en ten gevolge daarvan simpelweg door de mensen vergeten. Je weet wat er dan met clowns gebeurt.

We zien de clowns steeds zwakker worden. Baby wordt wel een steeds grotere clown, maar groeit helaas niet op zoals de andere clowns ooit zijn opgegroeid. Zijn haren worden nooit echt fel van kleur, zijn huid blijft grauw en zijn buik heeft nooit echt gewerkt. Zijn clownsneus wordt ook nooit echt rood en lijkt zodoende meer op een grijzige, grauwe bokstersneus.

Ik zei jullie al dat clowns erg op mensen lijken en dat het niet moeilijk is om een mens en een clown door elkaar te halen. Baby was gaan denken dat hij een mens was. Hij geloofde de verhalen van zijn familie over 'clowns' niet. Nee. Baby dacht dat zij smoesjes verzonnen om maar niet de dingen te doen zoals elk normaal volwassen mens doet, zoals werken, om zes uur samen avondeten, schoonmaken. Hij vindt zijn familie grote nietsnutten.

III - ACT 3

Daar liggen ze dan.

Onze clowns.

Een hoopje dorre bruine bladeren bij elkaar..

Met name Annie, de oudste van het gezelschap, is er slecht aan toe.

Ze ziet er uit alsof ze haar laatste beetjes heeft weggegeven en het lijkt erop alsof haar moment is gekomen.

Annie rochelt en rochelt, steeds harder. Zo hard dat ze naar lucht moet happen, geen lucht meer krijgt en - zo lijkt - een dood sterft.

Zoals clowns dat doen, gaat dit sterven uiteraard geheel op melodramatische wijze.

Als meest vitale van het stel, snelt Baby er naar toe, maar helaas, er is niet echt iets wat Baby kan doen.

Annie sterft een zeer uitbundige dood.

Dan klinkt er een zachte snurk.

De snurk is zo zacht, dat Baby dichterbij moet komen om goed te horen of er nu, inderdaad, een geluid als een snurk uit Annie kwam, of dat ze echt dood is.

Voorzichtig komt Baby dichterbij.

Héél voorzichtig.

Baby luistert met gespitse oren of hij nog iets hoort.

Dan, met veel kabaal en natuurgeweld, hapt Annie naar adem.

Godzijdank!

Annie moet worden opgelapt, en snel.

Baby maakt een lekkere, gezonde, groene superfood *smoothie*, bestaande uit smartwatches, apps en 20 minuten bezorging.

Of gewoon een glas water, kan ook.

Hij giet bij Annie een slok naar binnen, maar er gaat iets niet goed.

Het lijkt alsof Annie het niet kan binnen houden of moeite heeft met doorslikken?

Baby probeert het weer opnieuw, maar het lijkt wel alsof Annie niet wil.

Hij moet niets van deze onzin weten. Met meer felheid voert hij Annie.

Nu kan Annie het echt niet meer binnen houden.

Ze kokhalst en kokhalst totdat ze braakt, maar wat braakt ze?

Ja, het is heus, Annie braakt een clownsneus.

Ook dit accepteert Baby niet. Hij voert Annie haar uitgebraakte clownsneus. Desnoods houdt hij haar kaken op elkaar geklemd. Dan, tot grote schrik van Jorrie, voelt Jorrie een braakneiging opkomen. Ze wil het tegen houden, maar dat gaat niet, dus zodoende braakt ook Jorrie een clownsneus. Ze volgt het voorbeeld en eet hem weer op, waarna Alecia een braakneiging voelt opkomen en, vervolgens, een clownsneus uitbraakt!

Braken de clowns nu elkaars neuzen uit? Of braken ze allemaal apart, na elkaar? Ik snap het niet meer.

Alle clowns braken en braken, totdat, ja, natuurlijk ook Baby het moet ontzien. Je snapt wel, hij probeert nog het meest van iedereen om het braakreflex tegen te houden. Dat lijkt even te werken, tot zijn eigen triomf, maar niet voor lang.

Ik meen dat hij er misschien wel honderd heeft uitgebraakt.

IV

'PING!' zegt de oven (of was het één van de clowns?). Dat herkennen we universeel als teken dat de oven klaar is. Uit de oven haalt Baby een volledig verjaardagstaart, compleet met aangestoken kaarsjes en al. Op de taart staat: achttien.

Baby blaast op zijn roltong, roept drie keer hoera, pakt een koffer en een aktetas en vertrekt.

Baby heeft geen idee hoe oud hij nu precies is, maar hij vindt zichzelf er nu wel uitzien als achttien en besloot zodoende dat vandaag de dag is dat hij 18 wordt. Als je achttien bent, ben je voor de wet van de mensen volwassen. Dat leek hem ook wel praktisch.

Baby maakt een klein wandelingetje naar zijn eindbestemming.
Laten we Baby even de ruimte geven om zijn reis te maken.
Duurt toch even, hè.
Wandelen.

Zo...
Nou...
Ik neem even een slokje water.

Ik kan het me ook voorstellen dat er dingen klaargezet of klaargemaakt moeten worden bij, voor of door de beoogde eindbestemming.
“Klaargezet?” hoor ik je denken.
“Zij weten toch niet dat Baby er aan komt, waar hij ook naar toe gaat?”
Daar heb jij 100% gelijk in.
Ik kan niet anders zeggen.

Hier zou ook eventueel plaats kunnen zijn voor een liedje.
Een dansje.
Een korte willekeurige clownsact.
Gewoon wat beeldregie.

Wat mij dus leuk lijkt op deze plek, is een mensendans.
Ja, een mensendans.
Ik bedoel, Baby heeft elke dag gedroomd over het horen bij de rest van de mensen.
Hij heeft vast een soort droombeeld, een ideaalbeeld van die mensen, de ideale mens, dansend in de wind.
Weet ik veel.

Of anders misschien de rit van Baby in zijn voertuig.
In zo'n belachelijk klein auto'tje.

Ik zeg ook maar wat. Wat moet je anders, als stem?
Zijn we er?
Oké, mooi

V - ACT 5

Dan is het tijd voor een belangrijk moment voor Baby.
Namelijk het sollicitatiegesprek bij

HET TECHNOLOGIEBEDRIJF

Baby doet zijn clownsneus af en zegt er vaarwel tegen.

Hij stapt de kamer binnen waar de lieden van het Technologiebedrijf klaar zitten achter een lange tafel.

Pittig sfeertje hoor.

Echt van die mensen die nooit uit beleefdheid zullen lachen om een matig grapje.

Dat je het gevoel krijgt dat je alleen maar dingen moet zeggen of doen die absoluut *top notch* zijn. De *crème de la crème* van menselijk gedrag moet vertonen. Tja.

Baby voelt een onbedaarlijke nies aankomen.

Voor deze nies heeft ie een flinke aanloop nodig.

Net zoals je wel eens in *cartoons* ziet, weet je wel.

Dat ze zo zitten van:

Haaaa

Haaaaa

Haaaaaaaaaaaaa

TSJIE

Baby niest netjes in zijn handen en zodra ie zijn handen voor zijn gezicht weghaalt,
zit daar weer zijn clownsneus.

Aangezien Baby nu raar wordt aangestaard, voelt hij aan zijn gezicht en, verrek!
Zijn clownsneus!

Vlug stopt hij de neus weer terug in zijn zak.

Zodra Baby heeft plaatsgenomen op de stoel, steekt één of meerdere leden van het Technologiebedrijf een verhaal af. Het is zo'n typisch 'groot bedrijf verhaal' met veel grote moeilijke en belangrijk klinkende taal, zo van:

AUTOMATED SOFTWARE OPERATOR SUPERINTENDENT:

Welkom, jij komt voor het sollicitatiegesprek?

Ga zitten. We gaan direct van start.

Als allereerst, de *Founder and Chief Executive Officer*, kort gezegd: de opperbeaas van het Technologiebedrijf - is er niet bij, maar dat begrijp je neem ik aan.

Ik zal ons allen even voorstellen.

Ik ben de *Automated Software Operator Superintendent*.

Naast mij zit de *Section Officer CO. Maintenance*.

Daarnaast zit de *Centre Nourishment Consultant First level area*.

Dat is de *Vice-President of In House Connections*.

Dan heb je de *Security and main entrance Access Management Foreman*.

Daar, de *General Ventilation Engineer*.

Ik heb er geen twijfel over dat je weet wie wij zijn en wat wij doen.

Hoe dan ook zal ik het bedrijf toch kort introduceren.

Wij bij het Technologiebedrijf zetten ons 24 uur per dag, 7 dagen per week in voor technologische vooruitgang.

Wij zeggen graag: een perfect welzijn voor de mens, zo snel en zo makkelijk mogelijk.

Je kent ons onder andere van de WeArable Happy, de *wearable cortisol sensing microchip* waarbij via een *sensor system* in *realtime* uit lichaamsvloeistoffen de werkende elektrolyten worden gedestilleerd en zo

het cortisol percentage meet. Met andere woorden: een draagbare chip die stress kan meten.

Tijdens de kwartaalpresentatie van gistermiddag bleek uit de statistieken dat de WeArable Happy wordt gedragen door 98,2% van de bevolking. In de jaren na de WeArable Happy 1 hebben wij de WeArable Happy 2, 3, 3Y, 3X, 4, 5 tot en met 10, 10 X, 10 Y, 10 Z uitgebracht en nu komt de 11 eraan- zoals je niet ontgaan zal zijn - wederom met de *cortisol sensing microchip*®, de *antibody based sensor*®, *serotonin release tracker*® en alle andere welbekende trackers die we gebruiken voor ons welzijn. Wat er echt bijzonder is aan de WeArable Happy 11 is de *synchronized automatic delivery*®.

Dat wil zeggen, naast dat de *wearable* meet wat je tekort komt, het direct een bestelling voor je plaatst voor wat je dan ook nodig hebt. Dit doet ie slechts bij partijen met een maximum bezorgtijd van 2 uur. Kortom, je hoeft nooit meer zelf naar de winkel om te kopen wat je nodig hebt. Heb je honger en kom je ijsertekort, BAM, binnen 2 uur staat daar een ijzerrijke smoothie voor je neus.

Hoe dan ook, onze producten hebben zoveel succes gehad dat 80% van de bevolking nu bij ons in dienst is.

Dat komt door onze bedrijfsfilosofie en let op, dit is met name van belang voor jouw sollicitatie nu.

Andere bedrijven vòòr ons zeiden:

“We zoeken één persoon voor één bepaalde functie”. Dat betekent dat je maar één juiste *match* hebt.

Wij zeggen: in potentie is iedereen de juiste match.

Iedereen wil en kan een goede werknemer zijn.

Iedereen heeft kwaliteiten die van pas kunnen komen, wie je ook bent.

We kijken niet naar cv's, hoeven niets te weten, niets te horen, we beginnen graag vers, met een schone lei. Hier bij het Technologiebedrijf bouwen we elke werknemer af en opnieuw op, als het ware.

Bij ons ga je voorafgaand wel een onderzoekstraject door. Daarin registreren welke van jouw *features* geoptimaliseerd kunnen worden. Wij geven je uiteraard ook al onze apparaten en gadgets, mocht je deze niet al in je bezit hebben.

Het totale inwerktraject duurt 8 weken. Dit inwerktraject wordt gedeeltelijk afgetrokken van je eerste loon. Dat zal ik kort uitleggen. Tijdens dit inwerktraject worden je prestaties gemeten. Aan de hand van de variabelen van de gemeten prestaties maken wij een berekening aan de hand van een index. Hier komt een indexpercentage uit, een weergave van je gemiddelde prestaties. Aan de hand van dit percentage berekenen we je eerste maandloon. Kort gezegd: hoe beter je presteert, hoe minder hoog de kosten voor het inwerktraject. Mocht je hierna ervoor kiezen niet door te gaan, factureren we de kosten voor het inwerktraject op basis van eigen verantwoordelijkheid, maar daar gaan we natuurlijk niet van uit. Wij gaan er vanuit dat je daarna lekker aan de slag gaat. Na dit traject zal je dan beginnen als *manager practical hygiene, section staircase and bathroom first floor*. Hierbij voer jij volledig beheer over het gehele trappenhuis en de toiletten van de eerste etage. Jij voert hierbij het management over goed gebruik van deze faciliteiten en lost ad-hoc situaties op gerelateerd aan hygiëne en technisch onderhoud.

Als alles duidelijk is, ik neem aan van wel, kunnen we gelijk beginnen.

Terwijl de Automated Software Operator Superintendent bovenstaand verhaal afsteekt kruipt de clownsneus voorzichtig uit de zak van Baby weer via de binnenkant van zijn mouw langzaam naar boven. Als de neus bijna zijn schouder bereikt, merkt Baby het op. Hij drukt de neus vlug naar beneden. De clownsneus is alleen heel wat sterker dan Baby dacht, dus mondt dit uit in een hele strijd, die Baby tegelijkertijd zo goed mogelijk moet verhullen. Hij is immers op sollicitatiegesprek. Vanonder zijn trui heeft Baby de neus te pakken. Zo casual mogelijk gooit hij de neus weg.

‘Daar zijn we van af,’ denkt Baby.

Niets is minder waar. Eventjes later ziet Baby namelijk dat de neus weer omhoog is gekropen, alleen dit keer niet bij zichzelf, maar bij één van de lieden van het Technologiebedrijf. Zonder dat die het doorheeft, heeft de neus een plekje gevonden op diens schouder.

Alsof het een dier is, probeert Baby, zo subtiel mogelijk, te seinen dat de neus weg moet gaan.

Dat doet de neus niet. De neus steekt nu zelfs zijn tong uit.

Er zit maar één ding op.

Baby moet proberen om zo voorzichtig mogelijk de neus van de schouder af te krijgen.

Op zeer subtiele wijze beweegt Baby zich naar de desbetreffende persoon toe. Misschien met een smoesje.

Dat hij iets moet weggooien bijvoorbeeld.

En al even subtiel probeert Baby de neus van de schouder weg te pakken.

De krachten van de neus gaan Baby’s boekje te boven.

De neus is sterk.

De neus is acrobatisch.

De neus is snel.

Ja, dat is de neus allemaal.

De neus is zo’n krachtige tegenstander dat het Baby ook niet meer lukt om subtiel te blijven.

De neus kan alleen gestopt worden met een zeer acrobatisch worstelwedstrijd.

Zodoende begint de rest van de tafel nu wel min of meer door te krijgen dat er iets aan de hand is. Behalve de Automated Software Operator Superintendent die aan het woord is, die is te druk met zijn verhaal.

Ze kunnen niet goed zien met wie Baby nou precies dit gevecht voert.

Als Baby goed en wel gewonnen heeft, is het enige wat hij kan uitbrengen tegenover de groep:

BABY:
Mosquito

WERKNEMER TECHNOLOGIEBEDRIJF (verward):
Si

VI - ACT 6

Gelukkig is Baby nu in het lab, voor het onderzoek naar de optimalisatie van zijn *features* met een wetenschapper, binnen de muren van het Technologiebedrijf ook wel *Physical Feature Optimization Engineer* genoemd.

PHYSICAL FEATURE OPTIMIZATION ENGINEER:

Hallo welkom ga maar staan, je kunt de sensor naast je opplakken dan doe ik een paar simpele tests waaronder eerst een meting van de puls daarvoor plak je deze sensor op en kunnen we via de monitor meekijken haar het ritme niets nieuws niets spannends.

Baby wil absoluut geen sores dit keer.

Elke wens of eis zal hij met uiterste precisie uitvoeren.

Ook het opplakken van deze sensor.

De bron van al het leven is - zoals we weten - bij clowns niet het hart, maar de buik. Zodoende begrijpt Baby de opdracht verkeerd en plakt de sensor niet op zijn hart maar op zijn buik. Hierdoor horen we een gek, soort slurpend, krioelend, misschien zelfs mompelend of grommend geluid. Van schrik trekt Baby de sensor weer weg.

PHYSICAL FEATURE OPTIMIZATION ENGINEER:

Je moet de sensor wel goed opplakken.

Baby doet weer een poging, maar plakt - niet begrijpend - de sensor weer op zijn buik.

PHYSICAL FEATURE OPTIMIZATION ENGINEER:

Hoger.

Nee, hoger.

Hoger.

Hoger.

Baby snapt niet helemaal waar de sensor terecht moet komen, maar uiteindelijk zit hij min of meer op de goede plek - de plek waar het hart zit. Nu is er helemaal niets te horen.

De Physical Feature Optimization Engineer plakt de sensor op zijn eigen pols. Nu doet de hartmonitor het uiteraard wel...

PHYSICAL FEATURE OPTIMIZATION ENGINEER:

Kun je 'm opnieuw opplakken.

Baby weet dondersgoed dat de monitor niet zal gaan werken.

Gelukkig bedenkt hij een oplossing.

Hij doet het geluid van de monitor na.

De enige vraag is: weet Baby wel hoe een monitor klinkt?

Laten we er nu even vanuit gaan dat hij weet hoe een hartmonitor klinkt en succesvol het geluid nadoet. Dan zou de rest van de situatie zo kunnen verlopen:

Baby schuifelt richting de hartmonitor, zodat hij voor het beeld komt te staan en imiteert - uiteraard bijzonder geloofwaardig - het geluid van de hartmonitor.

PHYSICAL FEATURE OPTIMIZATION ENGINEER:

Hij doet het.

Je staat alleen voor de monitor, je moet een stap opzij doen.

De andere kant op.

Nee, de andere kant op.

Je kunt je voorstellen dat dit - plus-minus - oneindig lang doorgaat.

Baby zal kosten wat het kost niet het beeldscherm van de hartmonitor onthullen.

Terwijl hij zich volledig stort op deze acrobatische taak, moet hij alleen ook zorgen dat hij zorgvuldig het geluid van de monitor na blijft doen...

Het enige ding is, Baby heeft in zijn leven noch een hartmonitor gezien, noch gehoord.

Zijn eerste imitatie pogingen waren weliswaar vrij accuraat, maar nu hij zich moet concentreren op twee taken tegelijk, worden de 'piepjes' die hij maakt steeds langer. Hij raakt zo erg de draad kwijt, dat hij op een gegeven moment alleen nog één consistente piepton maakt.

Als mensen weten wij allemaal dat één consistente piepton van een hartmonitor geen goed nieuws is.

Mocht jij ook een clown zijn en geen mens, zal ik het nog even uitleggen.

Eén consistente piepton op de hartmonitor betekent dat je hart niet meer klopt.

Indien zich de situatie voordoet dat een hart niet meer klopt, moet er snel worden gehandeld. Daarom zijn er vaak protocollen. Zo ook hier, bij het Technologiebedrijf.

Zonder één seconde te twijfelen drukt de Physical Feature Optimization Engineer op de alarmknop.

Binnen *no-time* razen er twee broeders een defibrillator naar binnen.

Baby heeft geen idee wat een defibrillator is, maar het ziet er in ieder geval niet uit alsof deze mensen hiermee zijn haren gaan borstelen.

Uit een reflex port hij met zijn vinger in het oog van één van de twee broeders, laten we deze voor het gemak even Broeder 2 noemen. Hierdoor loopt Broeder 2 achteruit, struikelt en valt.

Door zijn val kegelt hij de tweede broeder onderuit, laten we deze - voor alle duidelijkheid - Broeder 1 noemen.

Ja, wat er vervolgens gebeurt, dat is allemaal zo belachelijk.
Ik zal alleen de korte versie vertellen, anders zijn we morgen nog bezig.

Vervolgens wordt Broeder 2 boos op Broeder 1, sorry, ik bedoel Broeder 1 op Broeder 2. Broeder 2, de eerste broeder die viel, houdt zijn handen omhoog als een teken van genade. Broeder 2 heeft alleen de defibrillator in zijn hand en elektrocutteert per ongeluk Broeder 1.

Op dit punt wil de Physical Feature Optimization Engineer de heisa stoppen. Hij rent op de Broeder 2 af - je weet wel, de eerste broeder - en ook hij rent recht de defibrillatoren in.

Deze chaos was niet Baby's bedoeling, dus hij wil iedereen weer overeind helpen, maar terwijl hij de ene overeind helpt, slaat hij de ander per ongeluk weer tegen de grond.

Hieronder volgt een lijstje met 'clownklassiekers' die er al dan niet op dit moment ook bij waren:

- Iemand glijdt uit over een bananenschil
- Iets als een '*pie in the face*'-situatie
- Ik kon het niet goed zien, maar er was ook iets met een rubberen kip
- En een erg lange zakdoek uit een mouw
- Volgens mij was er ook een *slapstick*
- Of anders gewoon een erg grote of erg kleine hamer

Niet alleen de mensen, maar ook de machines in de ruimte moet het ontzien. De boel begint te bliepen en te piepen, raakt oververhit, tot er een explosie ontstaat.

Het behoeft denk ik geen uitleg dat dit keer het bestuur van het Technologiebedrijf bij nader inzien niet vond dat iedereen een goede werknemer kan zijn.

VII - ACT 7

Diep bedroefd heeft Baby zijn weg naar buiten gevonden.

En wie zit er buiten?

De Founder And Chief Executive Officer van het Technologiebedrijf.

Voor wie het heeft gemist - er gebeurde immers vrij veel tijdens het sollicitatiegesprek - dat is de CEO, de opperbaas van het bedrijf.

De opperbaas ziet er alleen niet bepaald kwiek uit.

Hij is al even vaal en grijs als Baby en de rest van de clowns.

Hij heeft dikke, donkere wallen, diepe fronsrimpels, een bleke, grauwe huid.

Zijn welzijn lijkt niet in orde. Als hij zich daar niet bewust van was, heeft ie nog zijn *wearable chip* die dat non-stop duidelijk maakt in de vorm van ernstig klinkende piepjes, bliepjes en teksten als:

‘Serotonin level: low, cortisol level: high, hours of sleep: zero, you’re unwell,’ en zo voort.

Dan voelt Baby iets dat hij nog nooit heeft gevoeld.

Baby voelt zijn buik.

Als een soort reflex, een beweging, een kracht waar hij niets tegen kan beginnen, trekt Baby’s buik hem vooruit. Zijn buik trekt hem vooruit en de rest van zijn lichaam slingert erachteraan.

Omdat hij de CEO privacy wil geven probeert Baby steeds verontschuldiging afstand te nemen, maar daar denkt de buik anders over. Hoe erg Baby ook probeert, het lukt niet. Alsof het een sterke stormwind is wordt Baby teruggeblazen, net als hij met al zijn kracht en inspanning ‘tegen de wind in’ een stukje verder weg heeft kunnen komen. Het ziet er werkelijk idioot uit. Dit gaat door - tot vermaak van de Founder And Chief Executive Officer - totdat Baby zich uiteindelijk maar aan de buik overgeeft en tot stilstand komt voor de opperbaas.

Kan Baby’s dag nog erger?

Dan zegt de *wearable* van de CEO:

‘Serotonin level 15 mg per deciliter. You’re happier. Good job.’

Baby’s haren worden plotseling fel oranje, zijn strik gaat weer fier rechtop staan, er vloeit een energie zijn lichaam in die hij nog nooit eerder heeft gevoeld.

FOUNDER AND CHIEF EXECUTIVE OFFICER:

Ik vroeg me al een tijd af of ik resistent was geworden (voor geluk).

Kan ik dit vaker zien?

Misschien morgen?

Baby wil niets liever.

FOUNDER AND CHIEF EXECUTIVE OFFICER:

Mooi.

Laat me maar weten wat je dagprijs is.

Ik betaal *geen* reiskosten.

Met dit moment, komt er weer iemand om het hoekje kijken.

Baby’s neus.

Tot beiden hun verbazing is Baby blij om de neus te zien.

Hij heeft eigenlijk niet doorgehad hoe erg hij de neus heeft gemist.

Heel voorzichtig, als een schichtig katje, komt de neus op Baby af.

Bij elke onverwachte beweging die Baby maakt is hij weer 10 meter verder weg.

Tja, die neus weet inmiddels wel beter natuurlijk.

Alleen, de meest bange katjes willen meestal het allerliefst gekroeld worden.

Zo ook de neus.

Kijk, daar gaat ie hoor.
De neus klimt op schoot.
Terug bij zijn baasje.
Lekker kroelen.
De neus spint.

Baby's buik doet pijn.
Hij wil naar huis om zijn familie te vertellen dat ze morgen samen kunnen optreden voor de CEO..
Hij weet alleen niet of hij nog mag terugkomen.
Al die tijd zat Baby fout.
Toch kan Baby hier niet te lang mee blijven zitten.
Zijn familie moet dit weten.
Dus Baby snelt naar zijn huis.

Baby rent en rent en rent, en rent en rent en rent.
Hij rent zonder op adem te komen, zonder te eten, zonder te plassen.
Hij rent zo hard als hij kan.

Verderop, op dit moment, in het huisje van de clowns, staat een dor boompje.
In de hoek liggen een paar verschrompelde takken.
O, en daar, aan de andere kant, een dikke, droge, zwarte stronk.

Dat moet vast Ryno zijn.

Maar de rest kan ik niet echt terug herkennen.
Ach ja.

EINDE